

Zaměstnanci zaplácou nad výdělkem, kapsy si namastí zbrojní průmysl

Volný pád státního rozpočtu se nezastavil. Když jsem při pročitání tisku narazila na titulky »Schodek láme rekordy, Stanjura plánuje rychlé šlápnutí na brzdu«, bylo mi jasné, že to nebude příjemné čtení. Stejně jako mi bylo jasné, že ministr financí zareaguje na rekordní schodek tím zřejmě jediným nástrojem, kterým asociální Fialova vláda disponuje – sáhne na peníze dalším skupinám obyčejných poctivě pracujících lidí. Letošní schodek státního rozpočtu činí již v květnu přes 270 miliard korun. Vláda se přitom prostě už nemůže neustále dokola vymlouvat na dění ve světě – letošní schodek je totiž zatím ještě o 16 miliard vyšší, než v květnu 2021, kdy vrcholila pandemická krize. S tímto tempem zadlužování míří vláda k celkovému letošnímu schodku okolo 450 miliard, což by bylo ještě o třicet miliard více než při rekordním deficitu právě covidem nejvíce poznamenaného roku 2021. Kdo by čekal, že vláda konečně představení nějakou dlouhodobou koncepcí či investiční záměry, které napomohou zhoršující se stav státní kasy zvrátit, je samozřejmě na omylu. Stanjura naopak při popisu onoho »šlápnutí na brzdu« předem deklaruje, že nepůjde o populární kroky.

Komu všemu tedy plánuje Fialova vláda vzít peníze? Na pozoru by měli být především státní zaměstnanci. Ty podle Stanjurova návrhu čeká i přes zdražování veškerého myslitelného zboží snížení platu o 5%. O desetinu se pak mají snížit výdaje na výzkum vývoj a inovace, z jednotlivých resortů pak škrty nejvíce zasáhnou Ministerstvo školství, které by příští rok mělo dostat o 29 miliard méně než letos. Naopak nejvíce peněz, hned 48 miliard, dostane přidáno Ministerstvo obrany. Ve školství se holt zřejmě bohužel nevyskytují takové příležitosti pro předražené a nepotřebné nákupy, které představují pro konkrétní zájmové skupiny možnost k obohacení.

Vláda chce upevnit pozici ČR jakožto montovny, představující levnou pracovní sílu pro západ. Vláda chce mít nadále z ČR zemi, kde se neinvestuje do vzdělání, budoucnosti a pokroku, zemi, kde lidé nedostávají za svou odvedenou práci patřičnou mzdu. Zároveň chce mít vláda z ČR zemi, která bude disponovat nepotřebnými stíhačkami, pro které nebude mít využití, přitom bude čerpat nemalé prostředky na jejich provoz. Tohle je investiční plán Fialovy vlády a alarmující vize pro ČR.

Také poslední Stanjurov návrh škrtnutí se okamžitě, prakticky jako každé vládní opatření vlády v boji s krizí, dočkal kritiky z celého spektra kruhů. Kritizují jej jak ekonomové, tak odbory. Např. Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR trefně upozorňuje na to, že návrh na snížení platových tarifů zaměstnanců veřejných služeb a veřejné zprávy připravilo Ministerstvo financí tajně a bez připomínkového řízení ho předložilo rovnou do vlády. Pro Fialovu vládu je však tento postup u nepopulárních kroků již běžnou praxí.

Kdeže jsou Piráti? Proč tomu mlčky přihlížejí? Heslo »Pusťte nás na ně« už překryly korýtky, u nichž se zapomnělo i na tolik omílanou transparentnost, kterou piráti chtěli vždy a všude. Ale kdeže loňské sněhy jsou. Všichni si jistě ještě dobře vzpomínáme na nedávné vládní zneužití stavu legislativní nouze.

Odbory na mimořádné tiskové konferenci mimo jiné připomněly, že když počátkem roku 2022 zrušila nová vláda schválené zvýšení plateb zdravotního pojištění za státní pojištěnce a připravila tak zdravotnictví o 14 miliard korun, argumentovala, že místo toho nastavila valorizaci plateb za státní pojištěnce, která bude do zdravotnictví přinášet potřebné finance, navíc předvídatelným způsobem. Nyní chce Ministerstvo financí tuto valorizaci pro rok 2024 zcela zrušit! Pak se není čemu divit, že zdravotnictví zase bude o něco méně dostupné, neboť hráč počítačových her Vlastimil Válek připravuje zrušení téměř 3 desítek pohotovostí.

I na tenhle způsob chaotického vládnutí, kdy vláda jedná zcela v rozporu s tím, co dříve již slíbila, existuje precedens. Pokud tedy nelze Fialově vládě něco vyčítat, je to kontinuita. Jen škoda, že občané musí při projevech zástupců pětikoalice předpokládat opak toho, co je jim zrovna slibováno.

Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče pak na tiskové konferenci vyjádřil ještě jednu legitimní obavu, a to sice obavu z toho, že snížení platových tarifů ještě prohloubí krizi s chybějícím počtem zaměstnanců ve zdravotnictví, sociálních službách, ale i v ostatních veřejných službách a veřejné správě, což pro občany bude resultovat ve zhoršení kvality a dostupnosti potřebné péče a potenciální vážné komplikace při vyřizování jejich záležitostí. Přesto při obrovské inflaci vláda pro letošní rok odmítla těmto zaměstnancům zvýšit platové tarify a odměny slíbené místo nich dostali jen někteří. V roce 2024 chce vláda všem těmto zaměstnancům platové tarify o 5 % snížit! I tohle je vize ministra Stanjury a Fialovy vlády pro naši zemi.

Zoufalý postup Fialovy vlády nadále trefně okomentoval například ekonom investiční skupiny CFG Vladimír Pikora. Dle něj vláda zcela rezignovala na to, aby akcelerovala českou ekonomiku. Podle Pikory by se »přitom s vyšším růstem mnoho věcí, třeba i vyšší dluh, vyřešilo samo«, přičemž dodává, že u vlády bohužel postrádá jakoukoliv koncepčnost. Vládu Petra Fialy pak připodobňuje k partě hasičů, která nahodile hasí ohniska problémů, ale jen pramálo se stará o to, aby vůbec nehofelo. Anebo jinak, aby měla na hašení vůbec vodu. »Chtěl bych místo vlády hasičů vládu stavitelů, lidí, po kterých něco zůstane,« tvrdí Pikora.

I přesto vláda v jednom člověku zastání našla. Bohužel pak i přes asociální kroky našla zastání v člověku, který by měl být nejvíce ze všech na straně obyčejných lidí. Ano, mluvím o prezidentu Petru Pavlovi. Znovu se totiž ukazuje, jak nebezpečné je mít na všech klíčových postech volené zástupce z jednoho politického tábora, nakolik se prezident Pavel nechal slyšet, že plánované Stanjurovy kroky i přes kritiku ekonomů a odborů podporuje. Já tedy nevím, ale člověk snad nemusí být zrovna ekonom na to, aby mu bylo jasné, že při snížení platů v době masivní inflace rapidně klesne životní úroveň lidí. A právě další vlna zdražování byla jedním z dalších témat, o kterých jsme se mohli minulý týden dozvědět z tisku. Znovu totiž začaly růst ceny pohonných hmot, předpokládá se další skokové zdražení cen energií, radnice zvedají ceny nájmu obecních bytů až o dvojnásobek a znovu se lidem v ČR zvýší také cena mobilních dat, která dlouhodobě patří mezi nejvyšší v Evropě. Prezident Pavel přesto kvituje vládní boj s krizí za pomoci škrtnutí, které lidem v klíčových profesích seberou peníze. Nezbyvá,

než si položit otázku, kam až chce vládní garnitura vzniklou situaci nechat zajít.

Cítím potřebu zmínit také nový a v poslední době hojně diskutovaný plán Evropské komise v její snaze o prevenci a potírání sexuálního zneužívání. Ano, ochrana dětí a mladistvých ve virtuálním prostoru určitě je a v následujících letech kvůli stále zrychlujícímu technologickému pokroku také bude jedním z klíčových politických témat. Prevence by ovšem měla probíhat cestou osvěty. Nikoliv ve formě zcela zásadních a bezprecedentních zásahů do soukromí jedince. Podle nového návrhu Evropské komise by v budoucnu mělo docházet ke kontrole každé soukromé zprávy na sociálních sítích, každé SMS a k odposlouchávání každého uskutečněného hovoru. Služby jako Gmail nebo WhatsApp by dle představeného návrhu musely implementovat nástroje, které by automaticky skenovaly soukromé maily a zprávy a vyhledávaly by potenciálně závadný obsah. Kromě toho, že by šlo o radikální zásah do práva na soukromí, takto získaná citlivá data by mohla být také velmi snadno zneužitelná a toto zneužití by mohlo vést až k pronásledování lidí kvůli jejich nepohodlným názorům.

Již nyní přitom podle nedávných dat SANEPu má více než polovina Čechů strach z toho otevřeně vyjádřit své názory. Vážně se chceme dostat do situace, kdy se budeme bát je sdělit své rodině a přátelům přes textové zprávy, nebo budeme vystrašení při odesílání každého obyčejného mailu? V současné době si není složité představit ani tento nejhorší případ, jako reálné nebezpečí, které ve svém důsledku povede k zahlcení bezpečnostních složek, jež budou muset kontrolovat a vyhodnocovat ohromné množství zpráv. Algoritmy navíc nejspíše nebudou schopny dokonale filtrovat zprávy, které budou představovat reálné riziko, a tak lidské zdroje budou čerpány na scestné řešení této agendy namísto toho, aby proti sexuálnímu násilí bojovaly efektivnějšími způsoby. Ruku v ruce s tím samozřejmě raketově porostou také potřebné finanční zdroje na vyhodnocování informací a ve finále si tak daňoví poplatníci absolutní ztrátu svého soukromí ještě zaplatí.

Je pro mě zcela zarážející, že většina členských států s návrhem Komise souhlasí. Souhlasí i s tím, že se mají hromadně kontrolovat nejenom zprávy na sociálních sítích, ale i hlasové hovory, i když většina sexuálního zneužívání souvisí právě s texty, obrázky či videi. Negativní stanovisko k návrhu však zaujala například Právní služba samotné Komise, dle které má navržené nařízení negativní dopad na základní práva a může vést k omezování svobody slova. Vzhledem k postoji Komise a členských států je však Evropský parlament jedinou legislativní institucí, která se může proti monitorování soukromých konverzací postavit. Ve výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, který připravuje stanovisko pro výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, jsem se stala stínovou zpravodajkou u tohoto návrhu. Mým cílem je buďto odstranit veškeré problematické aspekty návrhu, a navrhnout je skutečně prospěšnými opatřeními, jako větším důrazem na linky pomoci, či učinit proces nahlašování sexuálního zneužívání snadnější a přehlednější, či návrh jako takový odmítnout. Jednání však budou i v rámci Parlamentu složitá a následná jednání s Komisí a Radou snad ještě složitější.

I proto je důležité dát v příštích volbách jen těm subjektům, které budou chránit právo jednotlivců na soukromí. Právo, které KSČM nejen v Evropském parlamentu chránila vždy. Ano, všichni se shodneme na potřebě bojovat proti sexuálnímu zneužívání, ale pojďme pro to učinit kroky, jež jsou skutečně potřebné a neporušují základní práva občanů Evropské unie.

Miloš Zeman exkluzivně pro iportal24.cz (II.): Vládní balíček? Stačily by dva body místo šedesáti!

Minule jsme vám přinesli [1. část rozhovoru s bývalým prezidentem Milošem Zemanem](#). Druhá část interview se naopak týká hlavních aktuálních politických témat dneška, ale i výhledu na příští volby. Kriticky se exprezident vyjádřil například k chystané vládní důchodové reformě či tzv. konsolidačnímu balíčku, ale například také k osobě ministra zahraničí J. Lipavského (Piráti) a neodpustil si ani popíchnutí směrem k ČSSD či KSČM, dvěma levicovým, dnes mimoparlamentním, stranám...

Domácí politikou nyní hýbe takzvaný konsolidační balíček. Už teď zaznávají kritiky, že jsou to vlastně jenom tupé škrty, přehazování peněz z jedné hromádky na druhou či že ani třeba snížení DPH na potraviny o tři procentní body nezlevní jejich ceny, když zároveň zvýšíme o dvě procenta DPH pro právnické osoby. Jak hodnotíte opatření z konsolidačního balíčku? Já se domnívám, že konsolidační balíček je tříšť vzájemně provázaných, asi šedesáti nápadů, které mají jeden společný jmenovatel, a sice, že jejich ekonomický efekt, tedy dopad do snížení deficitu státního rozpočtu, bude nižší, než se očekává, a sociopolitický dopad, tedy nespokojenost občanů, bude vyšší, než se očekává. A sám jsem navrhl, protože se opozici někdy vytýká, že nemá vlastní alternativu, dvě konkrétní opatření, která by výrazně snížila rozpočtový deficit, protože souhlasím s tím, že kritika má být doprovázena i vlastním alternativním návrhem.

Povídejte... Zaprvé vrátit daně z příjmů fyzických osob na původní úroveň, protože zákon o jejím snížení měl platit podle důvodové zprávy pouze dva roky. A zadruhé v rámci rušení daňových výjimek zrušit slevu na poplatníka. Znáte *Besídku zvláštní školy?* Tam učitel, co se jmenoval Zelí, říká: »Nechci tu slevu zadarmo.« Tak přesně to je sleva na poplatníka. První opatření by přineslo 120 miliard rozpočtové úspory, druhé pak 80 miliard. A strukturální deficit je zhruba 200 miliard. Takže ano, bylo by to nesporně také nepopulární opatření, ale zahrnovalo by pouze dva body, nikoli šedesát. Ale na rozdíl od konsolidačního balíčku by deficit skutečně téměř vymazalo, což by ovšem vedlo ke snížení inflace a tedy ke zlepšení životních podmínek běžných občanů, na které ta inflace výrazně dopadá. Nezapomeňte, a to si také naši politici, kteří nejsou ekonomové – a podotýkám, že ani ministr financí nemá ekonomické vzdělání – neuvědomují, že nejdůležitější faktorem inflace je právě rozpočtový deficit.

Ano, mj. kvůli investicím. A právě s tím souvisí i chystaná důchodová reforma.

